

Verordening van de gemeenteraad van de gemeente Tytsjerksteradiel houdende regels omtrent individuele inkomenstoelage (Verordening Individuele Inkomenstoelage 2020 gemeente Tytsjerksteradiel)

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
  - a. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tytsjerksteradiel;
  - b. gemeenteraad: de gemeenteraad van de gemeente Tytsjerksteradiel;
  - c. wet: Participatiewet;
  - d. referteperiode: periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum;
  - e. peildatum: de datum waarop in enig jaar recht op een individuele inkomenstoelage ontstaat;
  - f. bijstandsnorm: norm bedoeld in artikel 5, onder c, van de wet;
  - g. inkomen: het inkomen als bedoeld in artikel 32 van de wet, met dien verstande dat voor de zinsnede 'een periode waarover een beroep op bijstand wordt gedaan' (art. 32 lid 1 onder b Participatiewet) moet worden gelezen 'de referteperiode'. Een bijstandsuitkering wordt, in afwijking van artikel 32 van de wet, voor de beoordeling van het recht op de individuele inkomenstoelage als inkomen gezien.

Artikel 2 Aanvraag

Het college stelt het recht op een Individuele inkomenstoelage op schriftelijke aanvraag vast.

Hoofdstuk 2. Recht op individuele inkomenstoelage

Artikel 3 Beoordeling recht op individuele inkomenstoelage

1. Aan de hand van een weging van de hieronder genoemde (individuele) omstandigheden, stelt het college vast of de betreffende persoon naar het oordeel van het college recht heeft op een individuele inkomenstoelage.
2. Langdurig, laag inkomen: Aan de in artikel 36, eerste lid, van de wet gestelde voorwaarde van het hebben van een langdurig, laag inkomen is voldaan als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen niet uitkomt boven 110 procent van de toepasselijke bijstandsnorm.

Artikel 4 Hoogte van de individuele inkomenstoelage

1. Bij een inkomen tot 110 procent van de toepasselijke bijstandsnorm bedraagt de individuele inkomenstoelage per jaar (prijspeil 2019):
  - a. voor gehuwden: € 508,=;
  - b. voor een alleenstaande ouder: € 457,=;
  - c. voor een alleenstaande: € 356,=.
2. Voor de toepassing van het eerste lid is de situatie op de peildatum bepalend.
3. Wanneer één van de gehuwden op de peildatum is uitgesloten van het recht op de individuele inkomenstoelage als gevolg van artikel 11 of artikel 13, lid 1 en lid 2, van de wet, komt de recht-hebbende echtgenoot in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage wanneer aan de voorwaarden wordt voldaan.
4. De in het eerste lid genoemde bedragen worden elk jaar per 1 januari aangepast met een percentage dat overeenkomt met het procentuele verschil tussen de gehuwdennormen per 1 januari van dat jaar en de gehuwdennormen van het daaraan voorafgaande jaar.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Artikel 5 Uitvoering

1. Uitvoering: De uitvoering van deze verordening berust bij het college.
2. Onvoorziene gevallen: In gevallen, met betrekking tot de uitvoering van deze verordening, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.

Artikel 6 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening Individuele Inkomstenstoeslag 2020 gemeente Tytsjerksteradiel.

Artikel 7 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt met terugwerkende kracht in werking op 1 januari 2020.
2. De Verordening Individuele Inkomstenstoeslag Gemeente Tytsjerksteradiel 2018, vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 21 december 2017, wordt per 1 januari 2020 ingetrokken.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de Raad van de gemeente Tytsjerksteradiel op 23 april 2020.

De Raad voornoemd,

*de Raadsgriffier,
O.E. de Vries*

*de Voorzitter,
drs. L.J. Gebben*

Toelichting Verordening Individuele Inkomstenstoeslag 2020 gemeente Tytsjerksteradiel

Algemeen

De individuele inkomstenstoeslag is per 1 januari 2015, conform de invoering van de Participatiewet, de opvolger van de langdurigheidstoeslag. Deze individuele toeslag is bedoeld voor personen die langdurig van een laag inkomen rond moeten komen, zonder dat zij zicht hebben op verbetering van dat inkomen. Deze individuele toeslag is bedoeld voor personen die deze toeslag - gelet op hun individuele omstandigheden - echt nodig hebben.

Het uitgangspunt van de bijstand is dat het (toepasselijke) normbedrag in beginsel toereikend is voor de voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan, met inbegrip van de component reserveringen. Toch kan de financiële positie van mensen met een langdurig laag inkomen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen perspectief meer lijkt te zijn om door inkomsten uit arbeid het inkomen te verhogen.

De individuele inkomstenstoeslag kan hierin bijdragen. De individuele inkomstenstoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. De individuele inkomstenstoeslag is, net als zijn voorganger de langdurigheidstoeslag, beleidsmatig en financieel gedecentraliseerd aan colleges. De colleges stellen in een verordening regels vast ten aanzien van de hoogte van de toeslag en de invulling van de begrippen "langdurig" en "laag" inkomen. Daarnaast dienen colleges aan de hand van de individuele omstandigheden te bepalen of er al dan niet sprake is van "zicht op inkomensverbetering". Daardoor wordt de individuele inkomensstoeslag, net als bij de verlening van individueel bijzondere bijstand, verleend als een vorm van aanvullende inkomensondersteuning waarbij individueel maatwerk als uitgangspunt wordt genomen, en daardoor terecht komt bij de mensen die het echt nodig hebben.

De mogelijkheid om deze toeslag als categoriaal bijzondere bijstand te verlenen is met de invoering van de Participatiewet afgeschaft. De categoriale langdurigheidstoeslag is toen omgevormd tot een individuele inkomstenstoeslag voor personen tot de pensioengerechtigde leeftijd die langdurig van een laag inkomen moeten rondkomen, en gelet op hun individuele omstandigheden geen zicht hebben op verbetering van het inkomen. De individuele inkomstenstoeslag mag niet meer automatisch worden toegekend, bijvoorbeeld omdat met het vorige jaar ook al een toeslag heeft gekregen en het inkomen nog steeds hetzelfde is. Dit betekent dat bij een aanvraag meer onderzocht moet worden.

Artikel 36 WWB blijft de basis vormen, maar omdat de individuele toeslag een beoordeling van de individuele omstandigheden van de belanghebbende door het college vergt, is ervoor gekozen dit artikel te formuleren als een "kan-bepaling". Dat wil zeggen dat het college niet wettelijk verplicht is een individuele inkomstenstoeslag in te stellen. Desondanks blijft de gemeenteraad verplicht om in een verordening de hoogte van de toeslag en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen "langdurig"

en "laag inkomen" aan te geven. De gemeente heeft hiermee de mogelijkheid om de individuele inkomens toeslag in verband te brengen met het gemeentelijk armoede- en participatiebeleid.

In de Verordening Individuele Inkomens toeslag wordt op onderdelen verwezen naar 'de toepasselijke bijstandsnorm'. Om te kunnen bepalen wie langdurig een laag inkomen heeft, is een verbinding gelegd met de bijstandsnorm.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Begrippen die in de Participatiewet, Awb, of de gemeentewet voorkomen hebben in deze verordening dezelfde betekenis als in deze wetten. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de betreffende wetten ook de verordening moet worden gewijzigd. Ten aanzien van een aantal begrippen, die als zodanig niet in deze wetten staan, is een definitie gegeven in deze verordening.

Lid 2 onder e, peildatum: Met de invulling van het begrip peildatum wordt aangesloten bij de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Het gaat niet om de datum waarop is aangevraagd, maar om de datum waarop in enig jaar recht op individuele inkomens toeslag ontstaat. Dit is de eerst mogelijke datum na afloop van de referentieperiode. Het betreft dus de datum waarop een belanghebbende langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft (als bedoeld in artikel 34 Participatiewet), en geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. Deze datum ligt voor elke belanghebbende weer anders.

Lid 2 onder g, inkomen: De wetgever geeft de gemeenteraad opdracht om in de verordening regels te geven met betrekking tot het begrip 'langdurig, laag inkomen', zodat de gemeenteraad bevoegd is om dit begrip voor de toepassing van artikel 36, lid 1, van de Participatiewet nader te definiëren. Met de gebruikte definitie wordt aangesloten bij de in de bestaande uitvoeringspraktijk gehanteerde (en ook door de wetgever bedoelde) invulling van het begrip inkomen in artikel 36, lid 1, van de Participatiewet, maar wordt de wetstechnische onvolkomenheid weggelaten.

Artikel 2

In deze verordening is bepaald dat ten aanzien van de individuele inkomens toeslag het college het recht hierop aan de hand van een schriftelijke aanvraag vaststelt. De wet en de toelichting daarop zijn onvoldoende duidelijk op dit punt. Vanwege de eenduidigheid binnen alle minimaregelingen en het uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor de inkomensvoorziening bij de burger ligt, ligt het voor de hand dit zo vast te stellen.

Artikel 3

Bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, moet de gemeenteraad vastleggen wat onder 'langdurig' wordt verstaan, en wat onder 'laag' wordt verstaan.

Lid 2, langdurig: De gemeente kiest voor een referentieperiode van drie jaar. Dit sluit aan bij de door de wetgever gegeven termijn. De minimumleeftijd is namelijk 21 jaar. Zie artikel 36 lid 1 Participatiewet.

Lid 2, laag: Het begrip 'laag inkomen' is ingevuld als een inkomen dat niet hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm.

Gezien de hoogte van het sociaal minimum voor pensioengerechtigden, dat als gevolg van het ontbreken van enig perspectief op een hoger inkomen, ongeveer 10% hoger ligt dan het sociaal minimum voor 21-jarigen tot de pensioengerechtigde leeftijd, kan deze grens worden gehanteerd, zonder zich aan leeftijdsdiscriminatie schuldig te maken.

Artikel 4

Gemeenten kunnen zelf de hoogte van de toeslag bepalen. Er wordt onderscheid gemaakt tussen een alleenstaande, een alleenstaande ouder, en gehuwden. Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op de individuele inkomens toeslag de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden belanghebbenden op de peildatum als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden aan de voorwaarden van artikel 36 lid 1 Participatiewet voldoen. Voldoet één van hen niet deze voorwaarden, dan bestaat voor beiden geen recht op de individuele inkomens toeslag. (En dus ook niet op grond van alleenstaande of alleenstaande ouder norm.)

Lid 3, uitsluiting: Niet rechthebbende partner is één van de echtgenoten uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage, anders dan vanwege het niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, dan komt de rechthebbende partner wel in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage. Het gaat hier uitsluitend om een partner die op een van de in artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet genoemde gronden geen recht heeft op bijstand. Denk bijvoorbeeld aan een illegaal in Nederland verblijvende persoon of een persoon in detentie. Als slechts één partner recht heeft op de individuele inkomenstoelage, komt deze rechthebbende in aanmerking voor deze toeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.

Lid 4, indexering: Om niet jaarlijks de verordening aan te hoeven passen is gekozen om de hoogte jaarlijks automatisch mee te laten bewegen met de gehuwdennormen. Omdat de gehuwdennormen in beginsel 2 maal per jaar worden geïndexeerd en de individuele inkomenstoelage maar eenmaal, wordt steeds een vergelijking gemaakt met de gehuwdennormen per 1 januari van het voorafgaande jaar.

Artikel 5

Lid 1, uitvoering: In dit artikel is bepaald dat het college is belast met de uitvoering van de individuele inkomenstoelage.

Lid 2, onvoorziene gevallen: In dit artikel is bepaald dat het college moet voorzien in specifieke situaties.

Artikel 6

Dit artikel hoeft geen nadere toelichting.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking per 1 januari 2020.